

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ผู้วิจัยได้สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563
4. เพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563

ขั้นตอนของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในครั้งนี้ มีขั้นตอนดำเนินการวิจัยและพัฒนาแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการ ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการสร้างและพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาที่ค้นพบ ผู้เรียนโรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562 จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวนทั้งสิ้น 392 คน มีความแตกต่างทั้งในด้านสติปัญญา วุฒิภาวะ สุขภาพและพฤติกรรมอื่น ๆ และเป็นผู้เรียนที่จะต้องอยู่ประจำในโรงเรียน ครูและผู้รับผิดชอบจะต้องให้การดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และทั่วถึงตลอดเวลา ผู้เรียนบางคนยังมีความพิการซ้ำซ้อนจึงทำให้การพัฒนามีความยุ่งยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษากำหนดยังไม่บรรลุเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3 ขึ้นไป เฉลี่ยรวมรายทักษะของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป ผลการประเมินทักษะด้านการอ่าน การเขียน การสื่อสารและคิดคำนวณ เฉลี่ยร้อยละ 77.88 ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป ผลการประเมินการคิดวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา เฉลี่ยร้อยละ 88.26 ซึ่งยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ร้อยละ 90.00 ขึ้นไป และผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษากำหนด ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับดีร้อยละ 97.27 ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ร้อยละ 100.00 ผู้เรียนจึงจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อให้สามารถออกไปดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ไม่เป็นภาระของบุคคลอื่นและสังคม โดยโรงเรียนจะต้องแสวงหาแนวทางการพัฒนาอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน

2. รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) Power of Love : พลังแห่งความรัก (ร1) 2) Power of Learning : พลังการเรียนรู้ (ร2) 3) Power of Participation : พลังการมีส่วนร่วมในกระบวนการ PDCF (ร3) และ 4) Power of Implementation : พลังการปฏิบัติ (1ป) ที่มีผลการประเมินคุณภาพและความสอดคล้องของรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 โดยองค์ประกอบที่ 3 Power of Participation : พลังการมีส่วนร่วมในกระบวนการ PDCF มีคุณภาพและความสอดคล้องสูงที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 รองลงมา คือ องค์ประกอบที่ 1 Power of Love : พลังแห่งความรัก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 และองค์ประกอบที่ 2 Power of Learning : พลังการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เป็นลำดับสุดท้าย

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

3.1 ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 369 คน มีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากร และผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51

3.2 ผลการประเมินคุณลักษณะ เก่ง จากการพัฒนาคุณลักษณะ 3 ประเด็น ได้แก่

3.2.1 ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 จำนวน 6 ทักษะการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3 ขึ้นไปร้อยละ 80.01

3.2.2 ผลการประเมินคุณลักษณะ เก่ง ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมทั้ง 6 ตัวชี้วัดอยู่ในระดับ ดีเลิศและยอดเยี่ยม ซึ่งบรรลุตามค่าเป้าหมาย

3.3 ผลการประเมินคุณลักษณะ มีสุข ตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากร และผู้ปกครอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

3.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูและบุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48

3.5 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51

4. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน พบว่า

4.1 ด้านความถูกต้องของรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.2 ด้านประโยชน์ของรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.3 ด้านความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.4 ด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นอภิปรายผล ดังนี้

1. สภาพปัญหาที่ค้นพบ ผู้เรียนโรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2562 จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รวมจำนวนทั้งสิ้น 392 คน มีความแตกต่างทั้งในด้านสติปัญญา วุฒิภาวะ สุขภาพและพฤติกรรมอื่น ๆ และเป็นผู้เรียนที่จะต้องอยู่ประจำในโรงเรียน ครูและผู้รับผิดชอบ จะต้องให้การดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และทั่วถึงตลอดเวลา ผู้เรียนบางคนยังมีความพิการซ่อน จึงทำให้การพัฒนามีความยุ่งยาก และซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษากำหนด ยังไม่บรรลุเป้าหมาย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3 ขึ้นไป รายทักษะของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป ผลการประเมินทักษะด้านการอ่าน การเขียน การสื่อสาร และคิดคำนวณ เฉลี่ยร้อยละ 77.88 ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ร้อยละ 80.00 ขึ้นไป ผลการประเมินการคิดวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแก้ปัญหา เฉลี่ยร้อยละ 88.26 ซึ่งยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ร้อยละ 90.00 ขึ้นไป และผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษากำหนด ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปร้อยละ 97.27 ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ร้อยละ 100.00 ผู้เรียนจึงจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน เพื่อให้สามารถออกไปดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ไม่เป็นภาระของบุคคลอื่นและสังคม โดยโรงเรียนจะต้องแสวงหาแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ที่เป็นเช่นนี้เพราะโรงเรียนได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยได้กำหนดเป็นนโยบายหลักในการบริหารโรงเรียน นับเป็นภารกิจหลักตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจการบริหารไปให้สถานศึกษามากที่สุด เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ วัดและประเมินผล รวมทั้งจัดปัจจัยเกื้อหนุนอื่น ๆ มาใช้ในการบริหารให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้คุณภาพผู้เรียน จึงขึ้นอยู่กับคุณภาพและวิธีการบริหารเป็นสำคัญ จึงทำให้องค์กรหน่วยงาน หัวหน้าทักษะการเรียนรู้ ครูและบุคลากร และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นร่วมกันว่า ถึงแม้ผู้เรียนในโรงเรียนจะเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทาง

ด้านสติปัญญา แต่ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ และคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้น และมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับรูปแบบหรือแสวงหาวิธีการพัฒนาที่เหมาะสม โดยใช้กระบวนการบริหารที่เหมาะสมตามความจำเป็นของโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ใช้กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาจากพลังแห่งความรักในองค์กร รักในหน้าที่ รักผู้เรียน มีความเชื่อมั่น การสร้างร่วมความมือ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และร่วมกันการตรวจสอบผลงานที่เกิดขึ้น โดยมีเป้าหมายสูงสุด คือ การพัฒนาผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ให้ได้รับการพัฒนาและมีความพร้อมในการออกไปดำเนินชีวิตอยู่ในสังคม โดยไม่เป็นภาระของครอบครัวหรือบุคคลอื่นมากจนเกินไป โดยจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับของสติปัญญา ความบกพร่องของทักษะต่าง ๆ ในช่วงระยะวัยพัฒนาการทักษะต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบเหมาะสมกับความสามารถและทักษะของเด็กนั้น ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของเสาวนารถ เล็กเลอสินธุ์ (2561 : 19) ที่ได้สรุปว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรในระดับต่าง ๆ หรือการเปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วม ในการคิดริเริ่ม ตัดสินใจในการปฏิบัติงาน และการร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อเป้าหมายขององค์กรในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ การร่วมวางแผน การร่วมปฏิบัติการ ร่วมตรวจสอบ และการร่วมปรับปรุงแก้ไข โดยใช้ทรัพยากรและมีความรับผิดชอบร่วมกัน รวมถึงแนวคิดของนัฐติยา ปัญญา (2556 : 22) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นการที่บุคคลหรือคณะบุคคลเข้ามาช่วยเหลือสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ โดยการเข้ามามีส่วนร่วมนั้นต้องให้บุคคลเข้ามามีส่วนรับรู้ขั้นตอนหรือเป็นการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจซึ่งจะทำให้กิจกรรมหรืองานที่ปฏิบัติบังเกิดประสิทธิผล และประสิทธิภาพสูงสุด หรือร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไข สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐวุฒิ ชัยนอก (2557 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พบว่า ปัญหาทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอันดับสูงสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและอันดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่วนแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ประกอบด้วย 6 ด้าน มีดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาควรส่งเสริมให้นำผลการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลมาใช้ ปรับและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาตามความเหมาะสมและต่อเนื่องสม่ำเสมอ 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดในหลักสูตรสถานศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผล โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการประสานความร่วมมือในการศึกษาวิเคราะห์ วิจัยตลอดจนการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและงานวิชาการกับสถาบัน บุคคลครอบครัว องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่น 5) ด้านการนิเทศการศึกษา สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการจัดระบบการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และ 6) ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สถานศึกษาควรส่งเสริม

ให้มีการร่วมกันกำหนดเกณฑ์การประเมินเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา งานวิจัยของเสกศักดิ์ การวินพฤติ (2562 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนา รูปแบบ การบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนเทศบาลตะโหนด จังหวัดพัทลุง พบว่า 1) สภาพปัญหาโดยทั่วไปของการดำเนินงาน เกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วม ในภาพรวม พบว่า (1) ทักษะของผู้บริหารและครูที่ไม่ เชื่อมั่นในศักยภาพ ทางความคิดของชุมชน ลักษณะของความเป็นข้าราชการของผู้บริหารและครู ทำให้สถานศึกษาแตกต่างจากชุมชน สถานศึกษาขาดแนวความคิดที่เหมาะสมในการทำงานร่วมกับ ชุมชน ผู้บริหารสถานศึกษาทำงานโดยยึดความคิดของตนเองเป็นหลัก (2) การดำเนินงานเกี่ยวกับการ บริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาต่าง ๆ ในปัจจุบัน พบว่า มีทั้งสถานศึกษาที่ประสบ ความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องมาจากปัจจัยหลายอย่างทั้งขนาดของสถานศึกษา ชุมชน โดยรอบสถานศึกษา ไม่ให้ความร่วมมือ กรรมการสถานศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ และความเข้าใจใน เรื่องการบริหารและการจัดการศึกษา ผู้ปกครองผู้เรียนเข้าใจว่า การจัดการศึกษาเป็นหน้าที่และความ รับผิดชอบของครูเพียงอย่างเดียว และผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ ยังไม่เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการดำเนินงาน ไม่เปิดใจยอมรับการทำงานร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษา (3) หลักการ โดยทั่วไปของการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วม คือ การให้ข้อมูลข่าวสาร การรับฟังความคิดเห็น การเกี่ยวข้อง ความร่วมมือ และการเสริมอำนาจ (4) องค์ประกอบหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการ บริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย กิจกรรมเป้าหมายที่ระบุลักษณะ ของกิจกรรมชัดเจน ต้องมีบุคคลหรือกลุ่มเป้าหมาย และ (5) บทบาทและหน้าที่ของสถานศึกษาใน การบริหารแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีคุณลักษณะในการใช้ทักษะการบริหารแบบมี ส่วนร่วม มีความรู้ ในหลักการบริหาร หลักธรรมาภิบาล การสร้างทีมงาน จิตวิทยาชุมชน ความเป็น ผู้นำทางวิชาการมีความรอบรู้ มีวิสัยทัศน์ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะพัฒนาสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การจัดการศึกษา การบริหารงานใด ๆ จะเกิดประสิทธิผลได้ก็ต่อเมื่อผู้บริหารมีภาวะผู้นำกระจาย ความรับผิดชอบอย่างเป็นธรรมไปสู่ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้มีส่วนร่วมทุกคน โดยต้องใช้ภาวะผู้นำให้ เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้งานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด และยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ ยังตรง (2559 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในศตวรรษที่ 21 พบว่า สภาพปัจจุบัน และปัญหาของการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21 สถานศึกษามีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ มาตรการ แนวทางเน้นด้าน ความรู้ คุณธรรม มากกว่าด้านความคิดและด้านทักษะ มีสื่อ เทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา ไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน ขาดระบบการนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัด ประเมินผลเน้นด้านความรู้มากกว่าด้านความคิด ด้านทักษะและด้านคุณธรรม ครูส่วนหนึ่งขาดทักษะ การเรียนรู้แนวใหม่ในศตวรรษที่ 21 ในส่วนของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน พบว่า ด้านความรู้ ผู้เรียนส่วนหนึ่งขาดการกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ไม่รักการอ่าน การเขียนและการแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง พบว่า ขาดทักษะในการคิด โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ด้านทักษะพบว่า ทักษะ ในการแก้ปัญหาและทักษะชีวิต และด้านคุณธรรมส่วนใหญ่ขาดระเบียบวินัย และขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เดแลนซี (Delancy,2000)

ได้ทำการศึกษา เรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการะบวนการตัดสินใจในหลักสูตรการเรียนระดับเขต พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนต่อการกำหนดหลักสูตรการสอนของโรงเรียนมีผลต่อวิสัยทัศน์นักการศึกษาและมีความคิดเห็นแตกต่างกัน การใช้วิธีสื่อสารที่เหมาะสมและการสื่อสารสองทางจะเกิดประโยชน์ในกระบวนการตัดสินใจ และทำให้ไม่เกิดความขัดแย้งในโรงเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ ยูเนสโก (UNESCO, 2000) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การบริหารงานวิชาการในระดับมัธยมศึกษา ได้สรุปปัญหาการใช้หลักสูตรของประเทศในทวีปเอเชีย ซึ่งได้แก่ อัฟกานิสถาน บังคลาเทศ อินเดีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์และศรีลังกา พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนเอกสารหลักสูตรของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมครูเกี่ยวกับหลักสูตรขาดประสิทธิภาพ ขาดแคลนหลักสูตร ตำราเรียนไม่ทันสมัย ขาดแคลนหนังสืออ่านประกอบ ประการสุดท้าย คือ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร ขาดการวางแผนที่ดีในการนำหลักสูตรไปใช้ และสอดคล้องกับ สมิธ (Smith, 2006) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การบริหารงานวิชาการ ในสหรัฐอเมริกา พบว่า การจะทำให้การบริหารงานวิชาการมีประสิทธิภาพสูง ต้องส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ วิธีให้คณะครูมีส่วนร่วมในการจัดวางแผนการอบรม จัดโครงการให้ครูได้สับเปลี่ยนกันเยี่ยมชั้นเรียนและสังเกตการสอน การประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติงาน การสาธิตการสอน การนิเทศครูใหม่ วิจารณ์การปฏิบัติ งานครูโดยไม่เสียกำลังใจให้ครูมีเวลาสอนมากขึ้น ให้ครูมีส่วนร่วมในการเลือกโสตทัศนูปกรณ์จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการศึกษาแก่ครู ตลอดจนค่าที่พักและครูที่ไปอบรมทางวิชาการ สอดคล้องกับการศึกษาของอเลฮานโดรวิส และคณะ (Veas et al., 2019) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านกลวิธีอภิปัญญา พบว่า ประการแรก การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีผลโดยตรงอย่างมีนัยสำคัญต่อตัวแปรไกล่เกลี่ยและตัวแปรตามทั้งภายในและระหว่างระดับความคาดหวังมีอำนาจในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด ในทางกลับกัน กลวิธีอภิปัญญา เป็นสื่อกลางที่สำคัญสำหรับโครงสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองทั้งหมดในการวิเคราะห์ทั้งสองระดับ และสอดคล้องกับการศึกษาของ แอนโทนี และอ็อก (Anthony, C. J., & Ogg, J., 2019) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง แนวทางการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน พบว่า แม้จะมีหลักฐานที่ชี้ให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ส่งผลเชิงบวกการศึกษาต่อความสำเร็จทางวิชาการของเด็ก แต่กลไกของผลกระทบนี้ยังไม่ได้รับการศึกษาที่ดี กลไกที่เป็นไปได้ประการหนึ่งคือชุดของปัจจัยเชิงจิตและพฤติกรรมระดับผู้เรียนที่มีแนวทางการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ของการศึกษาในปัจจุบันคือการใช้วิธีที่เข้มงวดเพื่อประเมินว่าแนวทางการเรียนรู้เป็นสื่อกลางในความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ใช้ตัวอย่างขนาดใหญ่ที่ดึงมาจากการศึกษาในวัยเด็กปฐมวัย กลุ่มเด็กอนุบาล (ECLS-K) การวิเคราะห์สามชุดได้ดำเนินการโดยมุ่งเน้นไปที่การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่แตกต่างกันสามประเภท (การมีส่วนร่วมที่บ้าน การมีส่วนร่วมในโรงเรียน และการสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียน) การวิเคราะห์ระบุว่า มีเพียงการมีส่วนร่วมในโรงเรียนและการสื่อสารระหว่างบ้านและโรงเรียนเท่านั้นที่ส่งผลต่อการเรียน การอ่านของผู้เรียน

2. รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) Power of love : พลังแห่งความรัก (ร1) 2) Power of Learning : พลังการเรียนรู้ (ร2) 3) Power of Participation : พลังการมีส่วนร่วมใน

กระบวนการ PDCF (ร3) และ 4) Power of Implementation : พลังการปฏิบัติ (1ป) ที่มีผลการประเมินคุณภาพและความสอดคล้องของรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยองค์ประกอบที่ 3 Power of Participation : พลังการมีส่วนร่วมในกระบวนการ PDCF มีคุณภาพและความสอดคล้องสูงที่สุด รองลงมา คือ องค์ประกอบที่ 1 Power of Love : พลังแห่งความรัก และองค์ประกอบที่ 2 Power of Learning : พลังการเรียนรู้ เป็นลำดับสุดท้าย ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้วิจัย ได้สรุปองค์ความรู้จากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ของผู้เกี่ยวข้อง จากแบบสนทนากลุ่มแบบมีโครงสร้างที่กำหนดไว้ และร่วมกันกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่มีลักษณะเฉพาะของโรงเรียน ซึ่งจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางด้านสติปัญญา ซึ่งในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะดี เก่ง มีสุข ตามที่กำหนดไว้ จำเป็นจะต้องอาศัยรูปแบบหรือวิธีการที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วนำมาใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนา ผู้บริหารจะต้องมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากการใช้ภาวะผู้นำทางวิชาการ การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม การกำหนดขอบข่ายงานอย่างชัดเจน พัฒนาระบบบริหารและกระบวนการทำงาน การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดรูปแบบ หรือวิธีการในการดำเนินการที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของสกล คามบุศย์ (2559 : 90) ที่ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของรูปแบบต้องมีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่จะสามารถอธิบายคุณลักษณะองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ นำไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น และเป็นพื้นฐานหรือหลักของรูปแบบการพัฒนานั้น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของประจวบ หนูเลี้ยง (2558 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของจังหวัดพัทลุง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมและเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของจังหวัดพัทลุง พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันว่า การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม ควรมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ 1) การร่วมคิด 2) การร่วมวางแผน 3) การร่วมดำเนินงาน 4) การร่วมติดตาม 5) การร่วมประเมินผล และ 6) การร่วมในผลประโยชน์ผลของ การพัฒนารูปแบบเป็นรูปแบบที่ต้องดำเนินการ เป็นกระบวนการขั้นตอนตามองค์ประกอบ 6 ด้าน แต่ละด้านมีขั้นตอนกระบวนการ ด้านละ 6 ขั้นตอนย่อย การประเมินรูปแบบที่พัฒนาขึ้นจากผลการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นด้วยกับองค์ประกอบของการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม ทุกองค์ประกอบ และจากผลการประเมินความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องด้วยแบบสอบถาม พบว่า มีระดับความคิดเห็นด้วยกับองค์ประกอบในรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของพิรดา มาลาม (2560 : 14) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่เป็นโครงสร้างทางความคิดโปรแกรม แบบจำลอง หรือตัวแบบจำลองสภาพความเป็นจริงที่มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ โดยจะต้องพิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะต้องนำมาศึกษา เพื่อใช้แทนแนวคิดหรือปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง โดยสามารถอธิบายความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นนั้นได้ตามองค์ประกอบที่ศึกษาจากรูปแบบนั้น ๆ สอดคล้องกับแนวคิดทิตินา แคมมณี (2561 : 220) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบ หมายถึง เป็นเครื่องมือทางความคิดที่บุคคลใช้ในการหาคำตอบ ความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ทั้งหลาย ปกติในการศึกษาวิจัยในเรื่องใดๆ ก็ตาม ผู้ศึกษาจะต้องตั้งคำถามที่ต้องการคำตอบ ซึ่งก็คือคำตอบที่คาดคะเนไว้ล่วงหน้า สมมติฐานเหล่านี้มักจะได้มาจากความรู้หรือ

ข้อค้นพบที่ผ่านมา หรืออาจจะเกิดจากประสบการณ์ของผู้ศึกษาวิจัยหรืออาจจะเกิดจากทฤษฎีหลักการต่าง ๆ สมมติฐานเป็นข้อความที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรต่างๆ ของเรื่องนั้น ๆ ซึ่งจะยังคงเป็นเพียงเครื่องมือในการแสวงหาคำตอบเท่านั้น จนกว่าจะได้รับการนำไปพิสูจน์ทดสอบ หากสมมติฐานเป็นจริงข้อความนั้นก็จะสามารถนำไปใช้ในการทำนายหรืออธิบายปรากฏการณ์นั้น ๆ ได้รูปแบบเช่นเดียวกับสมมติฐานที่บุคคลอาจสร้างขึ้นจากความคิด ประสบการณ์ การใช้อุปมาอุปไมยหรือจากทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ได้ แต่รูปแบบไม่ใช่ทฤษฎี รวมถึงแนวคิด เสถียร วัชรนิมิต (2562) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบ หมายถึง การจำลองภาพองค์ประกอบที่สำคัญของปรากฏการณ์ หรือลักษณะของสิ่งของ โดยประกอบด้วย กระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญที่มีความสัมพันธ์กันในเชิงทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ ของปรากฏการณ์นั้น ๆ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่าสามารถใช้เป็นแบบแผนในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบนั้น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตประสงค์ ทมะนันต์ และพงษ์ธร สิงห์พันธ์ (2562 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมยุคใหม่ในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมยุคใหม่ในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานที่มีประสิทธิผล มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ ได้แก่ การบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมยุคใหม่ 2) จุดมุ่งหมาย ได้แก่ การมีส่วนร่วมโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารงานวิชาการ 3) กลไกการดำเนินการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมจากบุคคล ทั้งภายในและภายนอกองค์กร 4) การดำเนินการ ได้แก่ การมีส่วนร่วมโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการบริหารงานวิชาการ ทั้ง 4 ด้าน คือ การวางแผนงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) การประเมินผล ได้แก่ การประเมินประสิทธิผลจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ ได้แก่ ความพึงพอใจและความสมัครใจเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา รวมถึงงานวิจัยของปรีดา บัวยก (2563 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีการปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ การวัดและประเมินผล การนิเทศติดตาม และการจัดการเรียนการสอน 2) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียน สังกัดเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี มี 4 องค์ประกอบ 28 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร 6 ตัวบ่งชี้ การจัดการเรียนการสอน 7 ตัวบ่งชี้ การวัดและประเมินผล 8 ตัวบ่งชี้ และการนิเทศติดตาม 7 ตัวบ่งชี้และงานวิจัยของเสกศักดิ์ การวินพฤติ (2562 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเทศบาลตะโหนด จังหวัดพัทลุง พบว่า รูปแบบการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเทศบาลตะโหนด จังหวัดพัทลุง มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้โดยรูปแบบการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของชุมชนตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเทศบาลตะโหนด จังหวัดพัทลุง ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย

องค์ประกอบต่าง ๆ จำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 2 ขอบข่ายงานมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบที่ 3 การกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนร่วม และองค์ประกอบที่ 4 กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทกานต์ จิริงกรณ์, เกสทอง ธาณี และสันตะวัน ทีปพิพัฒน์ (2562 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารงานวิชาการตามแนวคิดประเทศไทย 4.0 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า 1. องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดประเทศไทย 4.0 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การจัดการเรียนการสอนยุคประเทศไทย 4.0 (2) ผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 (3) การประกันคุณภาพและการกำกับติดตาม (4) สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศ (5) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (6) การบริหารการมีส่วนร่วม (7) การพัฒนาครูและบุคลากร และ (8) การวิจัยและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 2.รูปแบบการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดประเทศไทย 4.0 ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย หลักการพื้นฐานของการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดประเทศไทย 4.0 และวัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดประเทศไทย 4.0 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย (1) ผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 (2) การพัฒนาครู และบุคลากร (3) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (4) การจัดการเรียนการสอนยุคประเทศไทย 4.0 (5) สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศ (6) การบริหารการมีส่วนร่วม (7) การวิจัยและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ (8) การประกันคุณภาพและการกำกับติดตาม และส่วนที่ 3 เจาะใจความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของนัฐริยา ฉัตรรักษา (2558 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 มี 6 ขั้นตอน คือ 1) การร่วมค้นหากระบวนการดำเนินงาน คือ การร่วมส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสาระหลักสูตรสถานศึกษาที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น 2) การร่วมวางแผนกระบวนการดำเนินงาน คือ ส่งเสริม สนับสนุน สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 3) การร่วมตัดสินใจกระบวนการดำเนินงาน คือ การส่งเสริมสนับสนุนการจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน 4) การร่วมปฏิบัติการกระบวนการดำเนินงานคือ การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและการวิจัย 5) การร่วมติดตามและประเมินผลกระบวนการดำเนินงาน คือ การส่งเสริม สนับสนุนการจัดระบบ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและการรับการประเมินจากภายนอก 6) การร่วมเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ กระบวนการดำเนินงาน คือ การส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาร่วมมือกับบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ส่งเสริมความเข้มแข็งทางชุมชนโดยใช้กระบวนการของการศึกษา รวมถึงงานวิจัยของอมลรดา พุทธินันท์ (2559 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยรูปแบบการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ในการพัฒนาและสร้างคู่มือนำไปสู่รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียน

สังกัดองค์กรปกครองท้องถิ่น พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ 1) ภาวะผู้นำทางวิชาการ 2) ภารกิจและขอบข่ายงานวิชาการในโรงเรียน 3) กระบวนการบริหารงานวิชาการ 4) การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ประกอบด้วย 5 ประเด็น ได้แก่

3.1 ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 369 คน มีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากร และผู้ปกครองในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 ผลการประเมินคุณลักษณะ เก่ง จากการพัฒนาคุณลักษณะ 3 ประเด็น ได้แก่

3.2.1 ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 จำนวน 6 ทักษะการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3 ขึ้นไปร้อยละ 80.01

3.2.2 ผลการประเมินคุณลักษณะ เก่ง ตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมทั้ง 6 ตัวชี้วัดอยู่ในระดับดีเลิศและยอดเยี่ยม ซึ่งบรรลุตามค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้

3.3 ผลการประเมินคุณลักษณะ มีสุข ตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2563 ตามความคิดเห็นของครูและบุคลากร และผู้ปกครอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บริหาร ได้มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ทั้งในด้านความดี ซึ่งเป็นเรื่องของคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความเก่งในด้านการเรียนรู้ทางวิชาการ การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์สังเคราะห์องค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ สามารถก้าวทันโลกแห่งเทคโนโลยีต่าง ๆ และการสร้างให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตที่เน้นในเรื่องของการมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข ดังที่กระทรวงศึกษาธิการ (2560 : 5) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ไว้ว่า หมายถึง การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการขั้นพื้นฐาน ดังนี้ (1) มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าในตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (2) มีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต (3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย (4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์

และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข สอดคล้องกับแนวคิดของ พร้อมพิไล บัวสุวรรณ (2554 : 10) ได้กล่าวไว้ว่า คุณภาพผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนมีความสามารถตามเป้าหมายของหลักสูตร คือ เป็นคนเก่ง และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด มีความรู้และทักษะจำเป็นในการดำรงชีวิตด้วยความพอเพียงและเป็นคนดี ผู้เรียนมีทักษะทางสังคมที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีความสุขในการทำงาน และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมถึงความคิดเห็นของ อุดมศิลป์ คันธภูมิ (2558 : 93) และวิสิทธิ์ศักดิ์ ชัยเกิด (2559 : 16) ได้กล่าวไว้ว่า คุณภาพผู้เรียนหมายถึง คุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นอกจากนั้น ผู้วิจัย ยังได้วางแผนและดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากร เพื่อให้สามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะการพัฒนาผู้เรียนที่มีความบกพร่องด้านสติปัญญา เพราะว่าครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนทั้งในด้านความดี ความเก่ง และการมีความสุข ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่สำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ครูผู้สอนจึงเป็นบุคคลที่จะต้องมีความรู้และคุณลักษณะและบทบาทสำคัญต่อการพัฒนา นอกจากนั้น การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จะสามารถเกิดขึ้นได้อย่างยั่งยืน โดยเกิดจากคุณภาพในการจัดการเรียนรู้และคุณภาพการสอนของครู ซึ่งจะต้องใช้ทั้งความรู้ ทักษะ ความสามารถ และจรรยาบรรณวิชาชีพในการปฏิบัติงาน การจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย มีการใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การบูรณาการและสร้างความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีการวางแผนและพัฒนาครูเพื่อคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ด้วยวิธีการที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถนำความรู้ ความสามารถและทักษะในวิชาชีพไปใช้ในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ดังที่จรรยา จักรบั้ง และคณะ (2555 : 65) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาระบบการเรียนการสอนเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างหรือผลิตสื่อ เพื่อใช้ในการเรียนการสอน การบูรณาการการสอนโดยใช้แผนการสอนคละชั้น การส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรม เพื่อการพัฒนา การนิเทศ กำกับติดตามของผู้บริหารอย่างใกล้ชิด เสริมสร้างความพร้อมและความเข้มแข็ง ด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน มีการหมุนเวียน การสอนของครูตามความรู้ ความสามารถและความถนัด การปรับปรุงสถานที่ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การใช้แผนการสอนคละชั้น และการมีระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียนที่ครอบคลุมครบทุกด้าน จะช่วยให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีขึ้น รวมถึงแนวคิดของประหยัด อนุศิลป์ (2555 : 1504) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น โรงเรียนต้องมีการสร้างบรรยากาศในการเรียน จัดหาสื่อและแหล่งเรียนรู้ ครูดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการสอนซ่อมเสริม เพิ่มเวลาในการเรียน มีการทดสอบอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ และส่งเสริมให้ผู้ปกครอง และองค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วม ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของเจริญ ภูวิจิตร (2560 : 9)

ที่ได้กล่าวว่า การพัฒนาครูเพื่อคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือการพัฒนาครูให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู มีความรู้ในงานทางวิชาชีพ มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำงาน มุ่งมั่นกระตุ้นให้ครูมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เสริมสร้างครูให้มีศักยภาพในการจัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ด้านการคิด วิเคราะห์ มีภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความรู้จริงในเรื่องที่สอนเพื่อให้สามารถชี้แนะและส่งเสริมกระตุ้นผู้เรียนให้เรียนได้ด้วยตนเอง มุ่งการทำงานเป็นทีม ภายใต้บรรยากาศของวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ จิตมุ่งบริการให้ความสำคัญต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งจะนำไปสู่การมีคุณลักษณะของครูที่ดีมีคุณภาพ เปี่ยมสมรรถนะเพื่อนำไปสู่การสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ “เก่ง ดี มีสุข” เข้าใจในหลักศีลธรรมจรรยา และวัฒนธรรม มีความสำนึกรับผิดชอบในหน้าที่ รู้คิด รู้วิเคราะห์มีความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของความเป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพรองรับการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างราบรื่น และประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาครูเพื่อมุ่งคุณภาพผู้เรียน คือ การกำกับติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของครูอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง และผลการประเมินครูนั้น ต้องนำไปสู่ความคาดหวังของครูด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบตัวเงิน โบนัส ค่าตอบแทน การปรับเลื่อนตำแหน่งที่ก้าวหน้าสูงขึ้น หรือรางวัลที่สร้างการยอมรับความ ภาคภูมิใจให้แก่ครูภายใต้แนวทางระเบียบ หลักเกณฑ์ที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติกล่าว คือ การพัฒนาครูในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย การปรับปรุงตัวครู การประเมินครูเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพ ต้องอยู่บนฐานของการมีส่วนร่วมและหลักฐานของผลงานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนเพื่อคุณภาพครู และคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพราะคุณลักษณะ เก่ง ดี มีสุข ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ของกระทรวงศึกษาธิการที่เป็นคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเมื่อจบหลักสูตร คือ มีความมุ่งมั่นหมายให้ผู้เรียนพัฒนาการด้านความเก่ง ตามมาตรฐานการเรียนรู้ การใช้ความคิด การใช้สติปัญญา และมีลักษณะเฉพาะของการทำงานที่เรียกว่า คิดเป็น ทำเป็น ส่วนในด้านดี เป็นการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีจิตใจดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง การมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งทางด้านจิตใจ และพฤติกรรมที่แสดงออกในทางที่ดี และในด้านมีสุข หรือมีความสุขนั้น เป็นคุณลักษณะของคนที่มีความสุขภาพดี ทั้งกายและจิตร่าเริงแจ่มใส รู้จักและเข้าใจตนเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความสุขในการเรียนรู้ และการทำงาน มีความรักต่อ ทุกสรรพสิ่ง ปลอดภัยจากอบายมุข และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียง แก่อดีตภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธนา เกื้อกุล (2559 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหาร งานวิชาการของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อสร้างผู้เรียนสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่เหมาะสมในการสร้างผู้เรียนสู่ความเป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ 1) หลักการและวัตถุประสงค์ 2) โครงสร้างและสาระสำคัญ และ 3) การนำไปสู่การปฏิบัติและเงื่อนไขความสำเร็จ รูปแบบขับเคลื่อนด้วยกระบวนการบริหารงานแบบ PDCA ในมิติงานวิชาการ 5 ด้านที่มีความสัมพันธ์กัน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีความเกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรที่ปฏิบัติได้จริงตามวิถีชีวิตของมุสลิม มุ่งเน้นความรู้ควบคู่คุณธรรม สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียน และบริบทเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองและรู้ทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัด

กระบวนการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงทั้งโลกศุนยา (โลกปัจจุบัน) และอาคิเราะห์ (โลกหน้า) สามารถปฏิบัติได้จริงในการดำเนินชีวิตประจำวัน การใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ส่งผลอันดีงามต่อผู้เรียนในด้านจิตใจและจิตวิญญาณสอดคล้องกับหลักคำสอนของศาสนา 3) การวิจัยและการวัดและประเมินผลทางการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับการทำวิจัย เพื่อแก้ปัญหามาการจัดการเรียนการสอนและพฤติกรรมของผู้เรียน การวัดและประเมินผลที่หลากหลายครอบคลุมด้าน ความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ อย่างเป็นระบบและตามสภาพจริง 4) การนิเทศและการแนะแนวการศึกษา มีความเกี่ยวข้องกับการนิเทศการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง การแนะแนวด้านการศึกษาต่อ ทักษะชีวิตและอาชีพ และ 5) การส่งเสริมความเข้มแข็งด้านวิชาการ มีความเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับผู้บริหารและครูในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้วิชาการแก่ชุมชน การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนการสร้างเครือข่ายการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของธนสมพร มะโนรัตน์ (2559 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของโรงเรียนบ้านหนองวารี (นิพัทธ์ธรรมมาภรณ์อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 พบว่า ผลการใช้รูปแบบมีค่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (National Test : NT) และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (Ordinary National Education Test : O -NET) ปีการศึกษา 2559 โดยรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ งานวิจัยของวิไล หนูนา และศิริชัย ชินะดังกูร (2559 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านคุณธรรมของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตภาคใต้ฝั่งอันดามัน พบว่า ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านคุณธรรมของนักเรียน ความมีวินัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 3.98 รองลงมา คือ คุณธรรมของนักเรียนด้านมีจิตสาธารณะ มุ่งมั่นในการทำงาน การอยู่อย่างพอเพียงและรักความเป็นไทย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94, 3.91, 3.79 และ 3.79ตามลำดับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเพียงแข ชิตจัญ (2562 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักการ TPPS สู่คุณภาพผู้เรียน โรงเรียนที่ปราษฎร์พิทยา พบว่า ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักการ TPPS สู่คุณภาพผู้เรียน โรงเรียนที่ปราษฎร์พิทยา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ 4.9 นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับดีขึ้นไปเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 1.44 และมีผลการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนที่ปราษฎร์พิทยา ปีการศึกษา 2562 ด้านที่ 1 มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน อยู่ในระดับดีเยี่ยม นักเรียนได้รับรางวัลจากการแข่งขันทักษะทางวิชาการในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ในระดับชาติและระดับภาคใต้ ปีการศึกษา 2562 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น จำนวน 78 รายการ ครูได้รับรางวัลและเกียรติบัตร จำนวน 48 รายการ ผู้บริหารได้รับเกียรติบัตรรางวัล จำนวน 2 รายการ สถานศึกษาได้รับเกียรติบัตรและโล่รางวัล จำนวน 8 รางวัล นอกจากนี้ นักเรียนยังได้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 75.56

3.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูและบุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ

ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าการดำเนินการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนดังกล่าว ผู้วิจัยได้สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่การวางแผน การลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ การนิเทศ กำกับ ติดตามผล การวัดและประเมินผล การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ผลงานที่เกิดขึ้น ดังที่ ประจวบ หนูเลี้ยง, เด่น ชะเนติยง และนวลพรรณ วรรณสุธี (2558 :13) ได้สรุปไว้ว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตั้งอยู่บนหลักการพื้นฐาน 6 ประการ คือ (1) หลักการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน โดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษา (2) หลักการบริหารตนเองโดยให้สถานศึกษามีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น ภายใต้การบริหารในรูปขององค์คณะบุคคล (3) หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมโดยผู้เกี่ยวข้องสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนการกำหนดหลักสูตรท้องถิ่น รวมทั้งร่วมคิดร่วมตัดสินใจและร่วมทำ (4) หลักการภาวะผู้นำแบบเกื้อหนุนเป็นภาวะผู้นำที่เน้นการสนับสนุนและอำนวยความสะดวก (5) หลักการพัฒนาทั้งระบบเป็นการปรับทั้งโครงสร้างและวัฒนธรรมองค์กร โดยการเปลี่ยนแปลงที่ระบบทั้งหมด และ (6) หลักการความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้โดยโรงเรียนต้องพร้อมให้มีการตรวจสอบเพื่อให้การบริหารและการจัดการศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ดังแนวคิดของ จารุวรรณ กนกทอง (2558 :7 - 10) ที่ได้สรุปทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจไว้ ดังนี้

1. ลำดับขั้นตอนความต้องการลำดับขั้นตอนความต้องการ ของอับราฮัม มาสโลว์ (Maslow,1968) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ เป็นนักจิตวิทยาที่ได้นำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์ โดยเสนอแนวคิดว่าการจูงใจของมนุษย์จะเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ลำดับขั้นตอนความต้องการนี้เรียกว่า “Hierarchy of Needs” ซึ่งสามารถจัดแบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งความต้องการดังกล่าวถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีพอยู่ ได้แก่ ความต้องการด้านปัจจัย 4 เพื่อการดำรงชีวิตได้ของมนุษย์ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเฝ้าหาสิ่งเหล่านี้มาสนองตอบความต้องการของตนเองอยู่ตลอดเวลา หากมนุษย์ขาดสิ่งเหล่านี้ไปการตอบสนองให้กับความต้องการของร่างกาย จะเป็นสิ่งที่ใช้จูงใจมนุษย์ได้

1.2 ความต้องการความปลอดภัย (security or Safety Needs) เป็นความต้องการ ที่จะป้องกันตนเองให้พ้นจากอันตราย หรือถูกแย่งชิงสิ่งของที่เป็นเจ้าของ จะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์ต้องการความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ความเป็นอิสระจากความกลัว เป็นอิสระจากการถูกบังคับขู่เข็ญจากผู้อื่น ซึ่งเป็นความต้องการที่จะได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการประเภทนี้จะเริ่มขึ้น ตั้งแต่วัยทารกจนกระทั่งวัยชรา

1.3 ความต้องการทางสังคม (Social or Belongingness Needs) เป็นความต้องการที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่น และมีสถานภาพทางสังคมที่สูงขึ้น เมื่อความต้องการในขั้นที่ 1 และ 2 ได้รับการ

ตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการให้เป็นที่รักของคนอื่น มีความต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ต้องการเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรต่าง ๆ และต้องการให้ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

1.4 ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem or Status Needs) เป็นความต้องการมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม เป็นความต้องการที่จะมีความมั่นใจในตนเองในด้านความสามารถ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเองมีความสามารถ มีคุณค่า เป็นที่ยอมรับยกย่องจากผู้อื่น รวมถึงความต้องการมีฐานะเด่นในสังคม เป็นที่สรรเสริญ นับหน้าถือตาของบุคคลทั่วไปในสังคม

1.5 ความต้องการที่จะเข้าใจและรู้จักตนเอง หรือความต้องการประจักษ์ในตนเอง (Self-Realities) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ที่อยากจะทำอะไรให้สำเร็จตามความนึกคิดของตนเอง เป็นความต้องการที่ต้องรู้จักตนเอง กล้าที่จะตัดสินใจเลือกทางเดินของตนเอง ประารถนาที่จะเป็นคนดีที่สุดเท่าที่จะมีความสามารถทำได้เป็นกระบวนการที่มนุษย์ต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนเองเป็นกระบวนการที่ไม่มีจุดจบตลอดเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งจะเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการทั้ง 4 ด้าน ได้รับการตอบสนองแล้วสอดคล้องกับแนวคิดของพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2555 : 178) ได้กล่าวไว้ว่า ประโยชน์ของความพึงพอใจ มีดังนี้ 1) ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร 2) สร้างความซื่อสัตย์ภักดีให้ มีต่อองค์กร 3) เสริมสร้างวินัยที่ดีอันจะทำให้เกิดการปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับและคำสั่ง 4) ทำให้องค์กรเป็นองค์กรที่แข็งแกร่งสามารถฟันฝ่าอุปสรรคในยามคับขันได้ 5) ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจที่ดีต่อการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น 6) ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความคิดริเริ่มในกิจกรรมต่าง ๆ และ 7) ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเชื่อมั่นต่อองค์การของตนเองสอดคล้องกับงานวิจัยของปราณี โสภานันท์ (2558 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อความ เป็นเลิศของโรงเรียนเทศบาลคลองท่อมใต้ อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ ที่มีผลการประเมินความ พึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนเทศบาล คลองท่อมใต้ อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ พบว่า ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน และงานวิจัยของ ศิริวรรณ พิริยคุณธร และคณะ (2558 : 150) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนา รูปแบบการส่งเสริมเด็กวัยเรียนให้เป็นคนดี เก่ง และสุขของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดสงขลา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งโดยส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากและมากที่สุด และผลการประเมินความฉลาดทางอารมณ์โดยครูก่อนและหลังทำ กิจกรรม พบว่าคะแนนเฉลี่ย อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม งานวิจัยของณรงค์ชัย ธนกิจภาคิน (2561 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้นำ นักเรียนระดับประถมศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ความพึงพอใจของครูผู้ดูแลโครงการประชาธิปไตยในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก คู่มือสามารถ นำไปใช้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของสถานักเรียนในโรงเรียนได้จริง รูปภาพประกอบน่าสนใจ สีสันน่าสนใจ เนื้อหามีความครอบคลุมเหมาะสมกับเวลาและบริบท ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม ภาษาอ่านง่ายน่าสนใจไม่สับสน รูปเล่มคู่มือน่าเปิดอ่าน ความเหมาะสม ของขนาดตัวอักษร เนื้อหา แผนพัฒนามีความเหมาะสมมีสาระ และรูปเล่มคู่มือมีความน่าสนใจ และยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของสมิธ (Smith : 2006) ที่ได้ทำการศึกษา เรื่อง การบริหารงานวิชาการในสหรัฐอเมริกา พบว่า การ จะทำให้การบริหารงานวิชาการที่มีสมรรถภาพสูง ต้องส่งเสริมให้ครูใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ วิธี

ให้คณะครูมีส่วนร่วมในการจัดวางแผนการอบรม จัดโครงการให้ครูได้สับเปลี่ยนกันเยี่ยมชั้นเรียน และสังเกตการสอน การประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติงาน การสาธิตการสอน การนิเทศครูใหม่ วิจารณ์การปฏิบัติ งานครูโดยไม่เสียกำลังใจให้ครูมีเวลาสอนมากขึ้น ให้ครูมีส่วนร่วมในการเลือก โสตทัศนูปกรณ์จัดอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาการศึกษาแก่ครู ตลอดจนค่าที่พักและครูที่ไปอบรม ทางวิชาการ รวมถึงงานวิจัยของเดแลนซี (Delancy : 2000) ที่ได้ทำ การศึกษา เรื่อง การมีส่วนร่วม ของผู้ปกครองในกระบวนการการตัดสินใจในหลักสูตรการเรียนระดับเขต พบว่า การมีส่วนร่วม ของผู้ปกครองและชุมชนต่อการกำหนดหลักสูตรการสอนของโรงเรียน มีผลต่อวิสัยทัศน์นักการศึกษา และมีความคิดเห็นแตกต่างกัน การใช้วิธีสื่อสารที่เหมาะสมและการสื่อสารสองทางจะเกิดประโยชน์ใน กระบวนการตัดสินใจ และทำให้ไม่เกิดความขัดแย้งในโรงเรียน

3.5 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนมีต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มี คุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผู้วิจัย ได้สร้างความตระหนัก ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ของครูจากการวางแผนการดำเนินการ การจัดการเรียนรู้ การนิเทศ กำกับติดตามผลการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะการพัฒนา ผู้เรียนที่มีความบกพร่องด้านสติปัญญา ซึ่งครูผู้สอนจะต้องสร้างแรงจูงใจ หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความ พร้อม มีความสนใจในสิ่งที่จะเรียนรู้ โดยได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง ดังที่ พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์, 2539 : 15 – 16 ; อ่างถึงในตรีดาว รองสวัสดิ์, 2562 : 3 - 4) ได้สรุป เกี่ยวกับการสอนนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไว้ว่า การสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้ จำเป็นต้องมีวิธีสอนที่แตกต่างไปจากเด็ก ปกติ เพื่อสนองความต้องการพิเศษของนักเรียนเหล่านี้ ซึ่งมีหลักการสอน ดังนี้ 1) ครูจะต้องคำนึงถึง ความพร้อมทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพราะนักเรียนจะเรียนรู้ได้ช้า กว่าเด็กปกติ ก่อนทำการสอนสิ่งใดครูจะต้องเตรียมความพร้อมก่อนนาน ๆ เมื่อเด็กมีความพร้อมแล้ว ครูจึงทำการสอนวิชานั้น ๆ 2) สอนตามความสามารถและความต้องการของนักเรียนแต่ละคน โดยการจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพและลักษณะของนักเรียนคนนั้น 3) สอนตาม ระดับสติปัญญา เพราะนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีระดับสติปัญญาต่ำกว่านักเรียนทั่วไป ที่มีอายุเท่ากัน 4) ยอมรับความสามารถและพยายามสร้างเสริมความสามารถของนักเรียน อย่าย่ำตามใจ คอยช่วยเหลือ หรือลงโทษทั้งทางกาย วาจามากเกินไป 5) พยายามฝึกให้นักเรียนช่วยตัวเองให้มากที่สุด จะเป็นการช่วยให้นักเรียนพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น และแบ่งเบาภาระจากผู้เลี้ยงดู 6) สอนตามการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) โดยการแบ่งงาน เป็นขั้นตอนย่อย ๆ หลาย ๆ ขั้นตอนเรียง ตามลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อไม่ให้นักเรียนสับสน ให้นักเรียนประสบความสำเร็จในงานซึ่งเป็นการ สร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่ นักเรียน 7) ใช้หลักการสอนแบบ 3R'S คือ (7.1) Repetition คือ การสอนซ้ำและใช้เวลาสอนมากกว่านักเรียนปกติ ใช้วิธีสอนหลาย ๆ วิธีในเนื้อหาเดิม (7.2) Relaxation คือ การสอนแบบไม่ตึงเครียดไม่สอนเนื้อหาวิชาเดียวกันเกิน 15 นาที ควรเปลี่ยน กิจกรรมการสอนวิชาการ เป็นการ เล่น ร้องเพลง ดนตรี เล่นกีฬา หรือให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง (7.3) Routine คือ การสอนให้เป็นกิจวัตรประจำวันเป็นกิจกรรมที่ต้องทำสม่ำเสมอในแต่ละวัน 8) สอนโดยการแบ่งหมู่ตามตารางสอนสามารถทำได้ดีในกรณีที่นักเรียนมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน 9)

เมื่อฝึกนักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ต้องพยายามแทรกฝึกด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง 10) ต้องช่วยให้เด็กพัฒนาความเชื่อมั่นในตัวเอง เด็กทุกคนจะเรียนได้ดี ถ้าเขามีความรู้สึกระบายความสำเร็จ 11) สอนทีละขั้นจากสิ่งใกล้ตัวไปหาสิ่งที่ไกลตัว จากง่ายไปหายาก เพื่อไม่ให้เด็กสับสน บางอย่างเด็กปกติในวัยเดียวกันเห็นว่าง่าย แต่เด็กเหล่านี้อาจสับสนไม่เข้าใจ 12) สอนโดยการปฏิบัติจริง 13) สอนสิ่งที่มีความหมายสำหรับเด็ก และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นนามธรรมเป็นสิ่งที่เด็กเข้าใจยากครูต้องพยายามอธิบายโดยใช้คำง่าย ๆ และยกตัวอย่างประกอบ 14) ต้องพยายามจัดการสอนให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพื่อฝึกให้เด็กคิด 15) สอนโดยใช้ของจริง หรืออุปกรณ์ประกอบทุกครั้ง 16) การสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องอาศัยแรงจูงใจการเสริมแรง 17) มีการประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนในทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ 18) ครูต้องเชื่อว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถและศักยภาพในตนเอง สามารถพัฒนาตนให้เป็นบุคคลที่สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพได้ทุกคน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกจิตรา จันทรจิตจริงใจ (2559 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง กระบวนการของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านสุเหร่าอำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา พบว่า กระบวนการและรูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการในโรงเรียนบ้านสุเหร่า มี 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผนจัดการเรียนการสอนโดยผู้บริหารและครู 2) ขั้นตอนจัดทำและพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารและครูร่วมกันกำหนดเป้าหมายของหลักสูตร กำหนดหลักสูตรแผนการเรียนรู้อะไร และกิจกรรมให้สัมพันธ์กับสภาพผู้เรียน บริบทของโรงเรียนและชุมชน 3) ขั้นตอนจัดการเรียนการสอนตามแผนที่วางไว้ และ 4) ขั้นตอนปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรหลังใช้การจัดการเรียนรู้อะไรแบบบูรณาการ พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น ใช้เหตุผลในการตัดสินใจ รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งได้เรียนรู้ศิลปะท้องถิ่น การนำศิลปะการป้องกันตัวศิลปะมาให้นักเรียนออกกำลังกายหน้าชั้นเรียน ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเรียนสูงขึ้น และปัจจัยเกื้อหนุนด้านการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชนจากการมีวิสัยทัศน์ที่ดีของผู้บริหารและการใช้แนวประชาธิปไตย สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของอาหมิน และคณะ (Amin et al., 2021) ได้ทำการศึกษารื่อง การทบทวนทฤษฎีความพึงพอใจในงานสำหรับมุมมองการศึกษาพิเศษ พบว่า ความพึงพอใจในงานสะท้อนถึงความรู้สึกเชิงบวกต่องานที่ทำ ในด้านการศึกษา จะเน้นไปที่ความพึงพอใจในงานของครู เพราะบทบาทหลักในการถ่ายทอดความรู้ในโรงเรียนคือครู แม้แต่ในด้านการศึกษาพิเศษ ความพึงพอใจในงานเป็นสิ่งสำคัญมากในการเพิ่มความรับผิดชอบของครูการศึกษาพิเศษ ตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้ตนเองอุทิศตนเพื่อศาสนา เชื้อชาติ และประเทศชาติ สอดคล้องกับแนวคิดของ อนาสตาเซีย และปาปาเจียนนี (Anastasiou & Papagianni, 2020) ได้ทำการศึกษารื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ครู และความเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในกรีซ พบว่า มีมุมมองที่แตกต่างกันเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในประเด็นด้านการศึกษา การตัดสินใจ หรือการสร้างการเชื่อมโยงและการสื่อสารระหว่างโรงเรียนและชุมชนท้องถิ่น ครูแสดงความเห็นว่าภาระงานและทัศนคติของผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่ขัดขวางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียน ผู้ปกครองรู้สึกว่าความเป็นมืออาชีพอะไร การขาดการฝึกอบรมครูในเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และผู้ปกครองที่ลังเลที่จะพูดคุยกับครู ถือเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียน ผู้บริหาร

โรงเรียนเห็นด้วยกับผู้ปกครองและครูเกี่ยวกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นเนื่องจากความเป็นมืออาชีพอของครู และความล้มเหลวของผู้ปกครองในการพูดคุยกับครู ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ปกครองไม่มีส่วนร่วม ในโรงเรียนตรงกันข้ามกับมุมมองของครู ผู้บริหารโรงเรียนแสดงความเต็มใจที่จะเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการประเมินของครูและโรงเรียน โรงเรียนควรมีการจัดประชุมครูกับผู้ปกครอง เพื่อลดอุปสรรคและความเข้าใจผิด เพื่อการสื่อสารระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง เพิ่มผลลัพธ์เชิงบวก ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการโรงเรียนและความสำเร็จของนักเรียน สอดคล้องกับ แนวคิดของ มันทย์ (MONDAY, 2021) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การประเมินอย่างมีวิจารณญาณของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการโรงเรียน พบว่า ชุมชนมีบทบาทสำคัญในการเติบโตและการพัฒนาของ คนในชุมชน นอกเหนือจากผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวที่มีผลต่อการศึกษาของเด็กแล้ว ชุมชนก็มีส่วนรับผิดชอบในศึกษาสำหรับนักเรียนด้วย การศึกษาสรุปได้ว่าโรงเรียนจำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์ เชิงบวกกับชุมชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะโรงเรียนมักจะได้รับอิทธิพลจากมาตรฐานเศรษฐกิจของชุมชน ชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และพัฒนาของเด็ก ๆ

4. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้ รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 จากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน พบว่า (1) ด้านความถูกต้องของ รูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้านประโยชน์ของรูปแบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 (3) ด้านความเหมาะสมของ รูปแบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ (4) ด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบในภาพรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุดนั้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า รูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัด นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเกิดจากการระดมความคิดเห็นในการสร้างและ พัฒนาองค์ประกอบของรูปแบบมีการประเมินคุณภาพของรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน รวมถึงการตรวจสอบคุณภาพและความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบ จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนที่เป็นแบบอย่างที่ดีตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ จึงทำให้มี องค์ประกอบที่ครบถ้วน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ นอกจากนั้น รูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ยังมีลักษณะที่ดี มีความสัมพันธ์กันทั้งในด้านโครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรม วิธีการดำเนินการ ดังแนวคิดของวาโร เฟิงส์วัตต์ (2553 : 6) ที่ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้ 1) รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่าง ตัวแปรมากกว่าความสัมพันธ์เชิง เส้นตรงธรรมดา อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงก็มีประโยชน์ในช่วงของการพัฒนารูปแบบ 2) รูปแบบควรนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเมื่อ ทดสอบรูปแบบแล้ว ถ้าปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบนั้นต้องถูกยกเลิก 3) รูปแบบควรอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาได้อย่างชัดเจน 4) รูปแบบ ควรเป็นเครื่องมือในการสร้างความคิดรวบยอด (Concept) ใหม่และการสร้างความสัมพันธ์ของตัว แปรใหม่ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ในเรื่องที่กำลังศึกษา และ 5) รูปแบบในเรื่องใด จะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับกรอบของทฤษฎีในเรื่องนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของของ ประภาศิริ คุณาคำ (2558 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการ

แบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 พบว่า รูปแบบที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และประโยชน์อยู่ในระดับมาก โดยสรุปรูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 มีความเหมาะสมมีความเป็นไปได้ และมีประโยชน์ สามารถนำไปใช้พัฒนาโรงเรียนให้เกิดประโยชน์แก่ราชการต่อไป รวมถึงงานวิจัยของ นันทกานต์ จิริงกรณ์, เกสทอง ธาณีและสันตะวัน ทีปพิพัฒน์ (2562 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย การบริหารงานวิชาการ ตามแนวคิดประเทศไทย 4.0 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดประเทศไทย 4.0 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด รวมถึงงานวิจัยของ เสกศักดิ์ การวินพลติ (2562 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเทศบาลตะโหนด จังหวัดพัทลุง พบว่า คณะกรรมการสถานศึกษา คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการบริหารโรงเรียนแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเทศบาลตะโหนด จังหวัดพัทลุง ในด้านประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติงาน รองลงมา คือ ด้านประโยชน์ต่อผู้บริหาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และต่ำสุด คือ ด้านความเป็นไปได้อาจมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ มั่นเดย์ (MONDAY, 2021) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การประเมินอย่างมีวิจารณญาณของการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการจัดการโรงเรียน พบว่า นอกเหนือจากผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวที่มีผลต่อการศึกษาของเด็กแล้ว ชุมชนก็มีส่วนรับผิดชอบในศึกษาสำหรับนักเรียนด้วย การศึกษาสรุปได้ว่าโรงเรียนจำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกกับชุมชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะโรงเรียนมักจะได้รับอิทธิพลจากมาตรฐานเศรษฐกิจของชุมชน ชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และพัฒนาของเด็กๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 โรงเรียนควรนำผลจากการวิจัยไปวิเคราะห์ รายละเอียดของผลการดำเนินงานว่ามีจุดเด่น จุดด้อยอย่างไรบ้าง เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ในครั้งต่อไป ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษามากยิ่งขึ้น

1.2 ควรกำหนดและสร้างภาคีเครือข่ายการมีส่วนร่วม ในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 ให้ครอบคลุมทุกมิติ

1.3 ควรนำผลจากการพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 เผยแพร่แก่ผู้สนใจ เพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินการ

1.4 ควรนำผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 เสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาให้กับโรงเรียนอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเชื่อมโยงการพัฒนารูปแบบการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข โดยใช้รูปแบบ Power of Love (3ร1ป) โรงเรียนนครศรีธรรมราชปัญญานุกูล จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 กับการพัฒนางานด้านอื่น ๆ ที่เน้นคุณภาพของผู้เรียน ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่ากับการลงทุน และเกิดความเสมอภาค

2.2 ควรให้มีการประเมินความจำเป็นพื้นฐานตามสภาพบริบท และสภาพปัญหาของโรงเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

2.3 ควรสร้างความร่วมมือ ในการพัฒนาครูและบุคลากร และผู้เกี่ยวข้องในการร่วมกันสร้างความเข้มแข็ง และเกิดความยั่งยืนในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุขต่อไป